

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 13. Exetus Aurelianensis Conventus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

riis, nec non ornamentis, quæ ad Eccle- **Sæcul. XVI.**
sias destinatæ, atque ad earum usum **A. C. 1560.**
applicatae sunt.

In vigesimo nono articulo hæc continentur. Omnibus Prælatis, atque Ecclesiasticis prohibemus, ne præter illas arbores, quæ vel tempestatum, vel ventorum vi dejectæ sunt, alias præaltas vendere, vel ex nemoribus exscindi jubeant, & id absque fraude, sub poena amittendæ jurisdictionis profanæ; quapropter ab hoc tempore omnes ex densis silvis arbores exscindendi, aut ligna secandi facultates concessas revocamus, omnibus cujuscunque conditionis Personis inhibentes, ne nostro, vel nostrorum rei tormentariæ Officialium nomine, vel aliorum, qui quodam privilegio sese munitos esse jactitant, ejusmodi arbores ab Ecclesiasticis emere præsumant, sub hac poena, quod ab his emporibus pretium, etiamsi jam fuisset persolutum, rursus repetatur.

§. XIII.

Exitus Aurelianensis Conventus.

Postquam plura alia edicta circa justi- **Thuan. l. 26**
tiam, Nobilitatem, ac commer- **ta Popel. l. 7.**
cium fuerant condita, tandem Regni
Ordinibus valere jussis, eorum Sessio-
nes ad primam Januarii diem Anni sequen-
tis millesimi quingentesimi sexagesimi

N n 4 primi

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.

primi fuerunt dilatæ: ut vero immodicūs hominum concursus, atque expensæ declinarentur, sancitum, ut ex singulis majoribus Regni Provinciis non nisi duo Deputati ablegentur, iique die ipsis designanda Pontifaram veniant: his quoque additum, quod ibidem de libello supplici, quem Jacobus Silius nomine Nobilium porrexit, sit agendum. Post hæc Quintinus Ordinum nomine discedendi veniam a Rege petebat, habito hanc in rem sermone multum elaborato, in quo nonnihil ea, quæ adversus Colinum maris Præfectum nuper protulerat, temperare satagebat, declarans, quod non sibi alia fuerit voluntas, nisi ut juxta conscientiam suam libere, sine tamen ullius injuria proponeret ea, quæ ipsis non minus utilia, quam Regi proficua fore censebat, semper paratus, quod Nobilibus honorem ipsis debitum exhiberet: cum autem Lotharingius Cardinalis præcipuam Navarræ Regi auctoritatem fuisse commissam ægre ferret, suam vero potentiam indies magis, magisque decrescere cerneret, hinc Rhemos, ubi erat Archiepiscopus, secessit, obtendens, quod suo gregi invigilare teneretur. Ait ejus discessu haud parum lætabatur Navarræ Rex, cum se hac ratione a potenti mulo,

mulo, cuius præsentia ipsi permolesta Sæcul. XVI.
acciderat, liberatum comperisset. A.C. 1560.

§. XIV.

Hospitalii Cancellarii editum circa secundas nuptias.

Hoc anno Mensis Julio Michael Hospitalius Franciæ Cancellarius statutum promulgari jussit, quo suum utilitatis publicæ studium manifestum redidit, ac Leonis, & Anthemii Constitutionem hucusque in Galliis non receptam innovavit: sanciebat enim, quod in eo casu, si mulier, quæ ex primo connubio liberos suscepit, ad secundas transiret nuptias, ex bonis mobilibus tam paraphernalibus, quam recens aquisitis haud amplius novo suo Marito, vel ejus prolibus, aut aliis personis suspectis dare valeat, quam cuilibet ex suis propriis filiis, ut proin bona, ceteraque, quæ ex donatione, & primi sui Mariti liberalitate accepit, liberis ex eo susceptis conservare teneatur, nec quicquam ex iis novo suo Marito largiri possit: porro hæc lex extendebatur ad ea etiam bona, quæ ad Maritos ex conjugum liberalitate pervenerunt, ut ideo ejusmodi Mariti hæc bona nequaquam suis uxoribus secundis donare possint, sed ea primi thori prolibus reservare adstringerentur. Hæc Constitu-

Thuan. 1. 5.

Nn 5

tio